

[Hanne Reintoft.]

Jeg må i den forbindelse henstille til det konservative folkeparti, at man ikke oftere offentligt lufter sin omsorg for Danmarks enlige mødre, for det er snart ved at blive en dårlig vittighed.

Vi kan ikke stærkt nok vende os mod dette forslag, der rammer netop familier med småbørn i den dyreste alder og netop rammer familien, der hænger på de høje huslejer i nybyggeriet. Jeg tror, der er vrede overalt over denne politik, og når man samtidig dertil lægger, at man også vil beskære statens udgifter til læge og tandpleje i børneinstitutionerne, så er det da helt elendigt. Det vil sige, at hvis læge- og tandlægeplejen skal fortsætte, så skal kommunerne have endnu større udgifter, og det bliver med forhøjet kommuneskat som følge.

Jeg synes ellers, at begivenhederne i den senere tid f. eks. i de egne af landet, hvor man ikke har haft sundhedsplejerske, har vist os, at lægetilsynet og hele sundhedsplejen for vore småbørn er noget meget alvorligt, der på ingen måde må forringes. Her går man faktisk ind for en forringelse, uanset at mange også fra regeringspartierne bl. a. i spørgetiden har udtrykt stor interesse f. eks. for vore småbørns nødvendige tandpleje.

Statsministeren kunne før — til min undren stødte det ikke imod forretningsordenen — tillade sig at betegne mig som løsagtig. Hvis vi skal snakke om løsagtighed, så tror jeg faktisk, det er den asociale og simple politik, der bliver ført her.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg kan i hvert fald sige tak, fordi der er kommet indlæg fra samtlige partier. Hr. Albertsen anslog helt lyriske toner om, at man tog fra de rige og gav til de fattige. (*Albertsen:* Det var omvendt!). Undskyld, ja, man tog fra de fattige og gav til de rige. Når jeg sagde det omvendte, var det, fordi det netop svarer til min opfattelse af dette lovforslag. Jeg vil gerne klart bekræfte, at vi ønsker at forhøje indtægtsgrænserne for ydelse af friplads. Min tanke er at forhøje grænsen for hel friplads fra 15.000 kr. til 20.000 kr. og grænsen for halv friplads fra 30.000 kr. til 40.000 kr. Dertil skal man lægge et beløb, for øjeblikket 3.000 kr. pr. barn. Herved bliver der grupper, som netop vil få en for-

del af omlægningen. Alle med indkomster mellem 15.000 kr. og 20.000 kr. vil få fordel ved nu at kunne få friplads, og alle med indkomster fra 30.000 kr. til 40.000 kr. vil kunne få halv friplads. De, der skal være med til at betale denne ordning, er altså forældre med indtægter over denne grænse. Heri ligger, at jeg på ingen måde kan anerkende, at man svækker den sociale balance ved lovforslaget.

Principielt kan vi vel alle ønske — heri må jeg være enig med fru Grethe Philip — at der en dag bliver plads nok til samtlige børn, som forældrene ønsker anbragt i børnehaver eller i vuggestuer, men jeg synes, at man med langt større ret kunne have angrebet regeringen eller angrebet mig, hvis forholdet var det, at der var en stagnation i udbygningen af institutionspladser. Det er der jo slet ikke tale om. Når man med forargt rost taler om dem, vi her rammer — fru Hanne Reintoft var meget inde på at drage samfundsmæssige spørgsmål ind i det og kvindernes placering i erhvervslivet osv. — så synes jeg også, man skulle se på: hvordan ligger det egentlig med de penge, staten yder på disse områder? Hvis man ser på finanslovforslaget, viser det sig, at der fra det offentlige side er driftsudgifter på 615 mill. kr. i 1970-71, men disse udgifter stiger til 855 mill. kr. i 1971-72. Regnestykker kan stilles op på mange måder, men det er vist ikke forkert at sige, at vi bl. a. ved at lægge en forældrebetaling om her, hvor vi netop ikke rammer dem, som er økonomisk svage, stillede, skaber mulighed for den fortsatte udbygning af disse institutioner.

Fru Clara Munck rejste et vigtigt spørgsmål angående selve administrationen af byggeriet af børneinstitutioner. Det er rigtigt, det er nævnt i åbningstalen. Jeg har også før her i tinget haft lejlighed til at besvare et spørgsmål herom. Det drejer sig om, hvorvidt vi kan få en enklere administration, få afgørelserne lagt ud til kommunerne. Det sker som bekendt i løbet af et par år, men foreløbig, indtil vi får den endelige beslutningsmyndighed lagt ud, er vi i gang med — og håber, det bliver en realitet i det nye år — i samarbejde med boligministeriet at indføre en enklere forretningsgang her.

Fru Clara Munck rejste et spørgsmål om fripladser og talte om, at kommunerne ikke